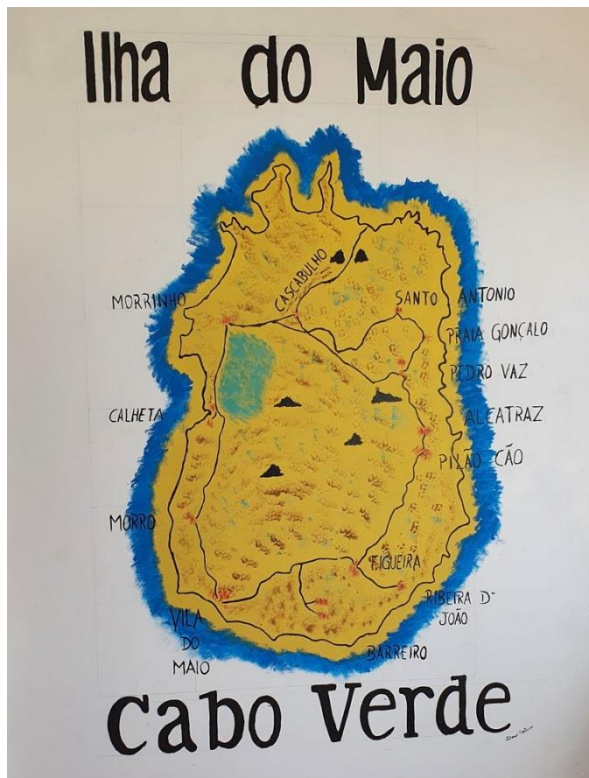

CABO VERDE - KAAPVERDIË.

Verslag van een vistrip naar het eilandje **Maio** op de Kaapverdische Eilanden van 17 t/m 26 oktober 2022.

Al jaren stond een reisje naar een van de Kaapverdische Eilanden op mijn lijstje van stekken, waar ik graag nog eens wilde vissen. Maar als ik dan de info zag van die grote all inclusive hotels op bijv. Sal of Boa Vista, dan stond ik niet te juichen over de vismogelijkheden. Ja, 's morgens vroeg vanaf het strand kan nog wel als de vaak pittige wind niet voor te hoge golven zorgt, maar al snel vis je tussen de toeristen. En met een klein bootje met een lokaal schippertje mee is leuk voor een keertje, maar om een week lang opgevouwen te zitten in zo'n klein bootje, da's ook niet alles. Je kunt ook naar Sao Vicente voor de visserij op marlijn, maar dat is me met die grote boten te kostbaar en om uren aan een hengel te hangen met zo'n monster aan de lijn, dat gaat mijn krachten te boven. Ken je beperkingen! Nee, geef mij maar een stek met een grote soortenrijkdom vanuit het principe: een kleinere vis aan een lichtere hengel geeft net zo veel sport.

In 2019 viste Peter Ouwendijk, mede bestuurslid van de NCRZ (Nederlandse Commissie Record Zeevissen) al eens vanaf het eilandje Maio met het doel een record tijgerhaai te vangen. Bij toeval kon Pieter Beelen, alom bekend van

Sportvisserij Nederland en samen met Ruud Pannekeet initiator van de site **Specieshunters.com**, een dag met Peter Ouwendijk mee. Peter slaagde in zijn opzet, want hij ving zijn tijgerhaai met een geschat gewicht van 500 kilo en vestigde een nieuw Nederlands record Catch & Release.

Pieter schreef hier een prachtig verslag van, dat destijds in het zeevisblad Zeehengelsport verscheen. En Pieter nam zich voor om hier zeker nog een keertje terug te komen en ook voor een tijgerhaai te gaan.

Door corona moest een eerdere boeking geannuleerd worden, maar in oktober 2022 ging het dan toch gebeuren en ik kon "als ouwe knar" mee. Heerlijk, weer zo'n avontuurtje. Valentijn van den Bos, die al eerder met Pieter in Gambia viste, maakte het gezelschap compleet.

Vliegmaatschappij TAP moest ons naar Lissabon brengen, waarna doorgevlogen werd naar Praia. 4 vluchten met TAP, 4 keer vertraging van minimaal een uur. Om 12 uur 's avonds kwamen we in Praia aan, waarna we de volgende morgen om 7 uur moesten doorvliegen naar Maio. Dat was een kort nachtje dus. Dat doorvliegen met de lokale vliegmaatschappij Best Fly ging beter dan bij TAP.

Na wat gesteggel over onze visloodjes die in de handbagage mee gingen (dat is gevaarlijk mijnheer.....nee, dat is niet gevaarlijk, ze gaan op ál onze visreizen mee, nooit een probleem.....jaja.....) kwamen we na 20 minuten vliegen aan op het vliegveldje van Maio. Mét ons vislood uiteraard.

Op het vliegveld werden we afgehaald door **Michael van Stein**, de enige eigenaar en schipper van een sportvisboot op het eiland Maio. Michael had voor ons een huisje gehuurd naast zijn eigen huis, tevens onderkomen van de Maio Fishing Club.

Na een heerlijk ontbijt en ons geïnstalleerd te hebben in ons huisje was de vraag, wat nu? De volgende dag zouden we met de boot gaan vissen, dus uitrusten na de reis en korte nacht of alvast wat vissen langs de kust? Geen moeilijke vraag, vissen dus.

Michael bracht ons met zijn pick-up naar een plek op de rotsen waar binnen een paar minuten de eerste soortjes werden gevangen. Veel kleine Atlantic emperors (*lethrinus atlanticus*), veel mulletjes (West African goatfish/ *pseudopeneus prayensis*), veel kleine gepen (*platybelone lovii*) en veel Newton's wrasses (*thalassoma newtoni*). Als bonusvis ving ik een prachtige rainbow wrasse (*coris atlantica*).

In Maio wordt er gewerkt aan een groot project: de renovatie van de grote pier. Afgesloten voor iedereen, behalve voor de vele bouwvakkers die daar aan het werk waren. Maar we mochten later die middag wel de pier op om aan boord te gaan van een klein roeibootje, dat daar aan een boeitje lag op 20 meter van de pier. Het was een hele toer om in dat bootje, dat een meter of 6 beneden ons dobberde, te komen maar het lukte.

De paar uurtjes die we daar visten, leverden ons continu vis op. 2 Mooie platvissen (Thor's scaldfish/ *arnoglossus thori*), een aantal papegaaivissen (West African parrotfish/ *sparisoma choati*), weer veel emperors en mullen, maar ook een hoog op mijn wensenlijstje staande prachtig gekleurde trekkersvis (bluespotted triggerfish/ *balistes punctatus*).

Om een uur of 5 kwam een door Mike geregeld schippertje aanlopen, die een paar uurtjes met ons met dat kleine bootje zou trollen. Het doel was om een aantal aasvissen te vangen, met name het al jaren door Pieter vergeefs belaagde tonijntje, de bullet tuna (*Auxis rochei*).

Nou, dat schippertje kende de kneepjes van het vak. Met een zware staaf ijzer als gewicht achter een handlijn met een tiental dikke witte veren kwamen de tonijntjes met 3, 4 tegelijk binnen. Bij ons beten ze wat minder, ons kunstaas zat blijkbaar te veel aan de oppervlakte. Maar na verloop van tijd begonnen wij ze ook te vangen en de 2e nieuwe soort van de trip was voor Pieter een feit. De 1e nieuwe soort was de geep, die we van de rotsen vingen, maar dat bleek pas na later onderzoek naar die soort.

We gingen door tot in het donker, waarbij we nog een paar blue runners (*Caranx crysos*) vingen. Daarna begon de oefening om vanaf dat bootje weer de pier op te komen, maar met behulp van Mike (die ons met zijn pick-up stond op te wachten) kwam alles picobello in orde.

Daarna wachtte ons een heerlijke vismaaltijd in de gezellige Dutch Anglers Bar. Om half tien lagen we onder zeil, want de eerste dag op de boot kwam er aan!

In Maio is het zo, dat de visdag begint met een ontbijt om half 8, waarna de pick-up truck vol met vismateriaal en aas ons naar de haven rijdt. Daar wordt ingescheept op een klein bootje, dat alles en iedereen vervoert naar de visboot, die verderop aan een boei voor anker ligt. **De visdag duurt zo'n uur of 8**, dus je vist de heetste uren van de dag gewoon door.

Dit is een ander systeem dan op veel andere bestemmingen, waar heel vroeg in de morgen het vissen begint en de vissessie tegen de middag weer eindigt. Het voordeel van de indeling op Maio is dat je wel een goede nachtrust kan maken. Vaak rond 10 uur, half 11 te bed en om 7 uur er weer uit. Valentijn is voor zijn werk altijd heel vroeg uit de veren, dus na een paar dagen zei hij: ik heb nog nooit zoveel geslapen.

De 1e visdag met de boot kwam er aan. Het plan was eerst de doelstelling van Pieter te bereiken: **de vangst van een tijgerhaai**. Het tweede plan was om ook Valentijn een grote vis te laten vangen. Ondertussen zou ik proberen op de bodem wat soorten te verschalken.

Voor grote vis is **Michael van Stein dé specialist**. Hij zou die eerste visdag de schipper zijn met een deckhand aan zijn zijde. Een speciaal vaatje "grote haai" ging mee; hierin zaten o.a. de benodigde leaders met zware haken. Michael legde uit dat het beste aas voor de tijgerhaaien een stuk pijlstaartrog (stingray) van zo'n 10 kilo zwaar is; dat stinkt lekker en de haaien pikken die lucht zo op.

En ja hoor, binnen het uur verscheen de eerste schim van een tijgerhaai onder de boot. Het aas lag niet eens zo diep, in het heldere water kon je de klomp stekelrog met een beste haak erin zo zien liggen. Het dek werd vrijgemaakt, de lichtere hengels werden binnengedraaid en in de kajuit gelegd. Bij Pieter begon de adrenaline te stromen.

Normaal gesproken zet Michael de haak; dat is een kwestie van timing. Je moet het moment van aanslaan herkennen en dat dan ook op de juiste manier doen. Niet twifelen, gewoon in de juiste hoek een ram aan de hengel om de zware haak door de harde bek van de haai heen te slaan.

Pieter had echter aangegeven dat hij graag wilde proberen de haai zelf aan te slaan. Nu nog bijten.....

En de haai beet. Pieter pakte de zware hengel, gaf een ram en....mis. Michael brulde: laten gáán. Hij bedoelde de lijn loslaten en het aas weer laten zakken. Dan zou de haai nogmaals het stuk stingray kunnen aanvallen. En ja hoor, daar kwam de 2e aanbeet. Weer sloeg Pieter ferm aan en weer kon hij de haak niet zetten. En weer brulde Michael: laten gáán.

De 3e keer was scheepsrecht. Weer pakte de haai het aas en Pieter sloeg aan met een oerkreet, zo van: nú zal het me lukken. En het lukte!! De haak was gezet, de haai nam een run en de strijd kon beginnen.

Pieter had de slip vrij vast staan, want hij wilde de haai geen 100 meter lijn geven van het principe uitgaande: dat moet je allemaal weer binnendraaien. De boot werd zo gemanoeuvreed dat de haai achter de boot bleef, waar Pieter in de gevechtsstoel gezeten de druk opvoerde. Er werden meters lijn teruggepakt, maar het monster achter de boot nam op zijn beurt weer de nodige lijn. Dat ging een stief kwartiertje zo door, waarin Pieter langzaam aan de winnende hand raakte.

Pieter wist na 20 minuten de haai netjes langs de boot te krijgen, waardoor Michael de leader in de hand kon nemen. Volgens de regels van catch & release is de vis dan gevangen.

Maar die leader vast blijven houden is een ander verhaal. Het moment dat de tijgerhaai zich losrukt, is op de foto vereeuwigd. De haai duikt weg, waarop Pieter de dril weer kan hervatten. Na een tijdje kwam de haai aan de andere kant van de boot weer langs en weer hield Michael de leader in zijn handen. Tot de haai met een geweldige ruk de diepte in dook. De zware stalen haak was pardoes door midden gebroken.....

Michael schatte de lengte van de tijgerhaai op zo'n 4,5 meter bij een gewicht van 450 kilo. De "missie Maio" van Pieter was geslaagd en zijn trip kon niet meer stuk.

Valentijn, die het hele tafereel gefilmd had, stond nu te popelen. De volgende aanbeet van een grote vis zou voor hem zijn.

Er ging weer een homp stingray naar beneden en nu maar wachten, wat er zich zou aandienen. Weer duurde het niet lang. Na wat gerommel op de top besloot Michael dit keer de haak zelf te zetten. En in 1 keer bingo, de haak was gezet.

Valentijn kreeg de hengel in zijn handen gedrukt en hij kon zijn kracht gaan testen met die van de vis. Geen tijgerhaai dit keer, maar toch had Valentijn er een leuk gevecht aan. Het bleek een verpleegstershaai (nurse shark) te zijn van bijna 2,5 meter.

De haai werd aan boord gehaald, want Valentijn wilde een foto met de vangst in zijn handen. Let op de foto op de haak, die eigenlijk bedoeld is voor de tijgerhaai, maar waar de verpleegstershaai ook wel raad mee wist.

Zo'n beest hou je niet zo maar even alleen vast, dus Michael assisteerde. Het geschatte gewicht was zo'n kilo of 80. Valentijn claimde deze haai inmiddels bij de NCRZ als een nieuw Nederlands record Catch & Release.

Michael vertelde ons grotere gevangen te hebben. Als je echt een scherp record wilt, dan moeten we een keer een nacht gaan, wat voeren en je vangt er zo een tiental! Neem de grootste en je heb je record 100 kg +. Met zijn ervaring en kennis van de soorten aldaar en de vangsten ervan twijfelde ik geen seconde aan zijn woorden.

Op de bodem vingen we daarna nog wat voor mij nieuwe soorten, waaronder wat two-banded seabreams (*diplodus prayensis*), een golden African snapper (*lutjanus fulgens*), een paar red squirrelfish (*sargocentron hastatum*) en een pracht van een honeycomb moray (*muraena melanotis*).

Na de vangst van de 2 grote haaien besloten we later op de dag wat te gaan trollen.

En ondanks de aanwezigheid van de nodige waterplantjes kwamen er toch wat aanbeten. Valentijn wist de eerste wahoo (*acanthocybium solandri*) van zo'n 1,30 meter bij een gewicht van ruim 15 kilo binnen te halen.

Afhankelijk van wind en stroming dreven er op bepaalde plaatsen hele velden waterplantjes. Irritant tijdens het trollen, maar het was net te doen. Trollen met handicap, zeg maar.

Tevreden na alle doorstane emoties voeren we terug naar onze boei voor het strand en de pier.

Voor de 2e bootvisdag hadden we gepland om op en rond het rif te gaan vissen. In de haven gekomen zagen we een school halfbeaks (*hemiramphus balao*) rondzwemmen. Vanaf de boot werden er snel wat sabiki's te water gelaten en we rustten niet voor we alle 3 zo'n halfbeak te pakken hadden. Een prachtige geepachtige en ook weer een nieuwe soort!

Nabij het rif stonden de hengeltoppen niet stil. De nodige geel-zwart gekleurde banded seabreams (*diplodus fasciatus*) en bluespotted seabass (*cephalopholis taeniops*) kwamen er aan boord. Met freelinen en wat chummen werden er wat gepen gevangen, waaronder enkele (grote) flat needlefishes (*ablennes hians*).

De 3e bootvisdag verliep iets anders dan gepland. Na 1,5 kilometer getrold te hebben haperde de motor. Iets met de olie. De schipper Noenoe inspecteerde de schade en probeerde per telefoon Michael, die aan een klus bezig was op de kant, duidelijk te maken waar er wat loos was. Dat werkte niet, dus Michael kwam na een

uurtje zelf poolshoogte nemen. Oooo, is het dat? En weg was hij weer om op de kant materiaal te halen om de motor te repareren.

Wij lieten de boot eerst drijven en later ging het anker uit. Denk dan niet dat je visdag naar de knoppen is, o nee, maak er gewoon het beste van door de lijnen te laten zakken en te gaan vangen. Wát een stek en dat bij toeval. Pieter liet - zoals gebruikelijk - als eerste zijn aas zakken en baf.....meteen een heel bijzondere vangst.

Een schitterende cornetvis (*fistularia petimba*) greep het aas. Wie verwachtte dat?

Meer speciale vissen meldden zich, waaronder de African sergeant (*abudedefduf hoefleri*), een grote blauwpaars gekleurde juffer. Aan een 40-70 grams hengeltje ving ik in 1 haal 2 grote grijze trekkersvissen (*balistes capriscus*), even later gevolgd door een blackbar soldierfish (*myripristis jacobus*).

Ook de vliegende vis stond hoog op mijn wishlist. Pieter liet me de truc zien (veel chummen en vissen met een enkele haak met een stukje tonijn aan een losse lijn) en ja hoor, daar kwam al snel de eerste aanzwemmen/vliegen. Prachtig. Het leverde Pieter een karmapunt op!

Na een uur kwam Michael terug met zijn onderdelen en na een half uurtje zwoegen was de motor gerepareerd. Ja, die Michael draait nergens zijn hand voor om.

Om ons een beetje op te vrolijken (hetgeen na bovenvermelde vangsten echt niet nodig was), had hij voor ons iets bijzonders meegenomen. In de coronaperiode heeft hij als een van zijn vele activiteiten en om toch nog wat inkomen te hebben zich erin gespecialiseerd om draakvruchten te telen. Ze groeien volop aan de cactusplanten rond zijn huis.

Hij bestuift de vruchten zelf en als enige op het eiland is hij erin geslaagd om deze heerlijke vruchten te kweken en aan de supermarkten te verkopen. Hij nam er voor elk van ons een mee.

Na de reparatie van de motor vertrokken we nog even naar een stek om te jiggen. Al snel stonden alle 3 de hengels krom. De meest gevangen vis op zo'n 50 - 60 meter diepte was de almaco jack, een supersterke jager.

Trollend op de weg terug probeerden we nog een paar wahoos te vangen. Na een half uurtje gingen er 2 hengels tegelijk krom. Het resultaat mocht er zijn: 2 grote wahoos van ruim 16 kilo elk.

Dus al met al een mooie visdag. Zoals gebruikelijk werd er 's avonds rond 8 uur gedineerd. De kokkin is Isabel, de vrouw van Michael. Zij verzorgt de inkopen, het ontbijt en avondeten en is daarmee een onontbeerlijk onderdeel van het hele Maio visgebeuren. Hulde aan Isabel!

Op bootvisdag 4 was het plan om in wat dieper water te gaan vissen. Prachtige vissen kwamen uit dieptes tot 150 meter. Veel blacktail combers (*serranus atricauda*), offshore rockfishes (*pontinus kuhlii*), large-eye dentex (*dentex macrophthalmus*), barred hogfishes (*bodianus scrofa*) - zie foto- en een deep-sea lizardfish.

Bootvisdag 5 was door omstandigheden een wat korte visdag. Het plan was om in erg diep water wat bijzondere vissoorten te pakken te krijgen. Maar juist die dag was er voor het diepzeevissen te veel wind en stroming om succes te hebben. De lijnen lopen dan te ver weg in een schuine hoek. Pieter had op een gegeven moment 800 meter lijn uit staan en zelfs voor de elektrische reels was het niet te doen. Al jiggend wist Valentijn nog wel een bulldog dentex te vangen. De rij tanden van deze vis deed denken aan een king-size piranha.

Er werd dan ook verkast en boven het rif werd er doorgevist op een geringe diepte van zo'n 20 meter. Dat leverde veel white seabream (*diplodus lineatus*), een greater soapfish (*rypticus saponaceus*) en wat big-eye scad (*selar crumenophthalmus*) op.

Op de weg terug werd weer getrold, waarbij Pieter zijn p.r. mahi mahi (goudmakreel) flink wist te verbeteren.

Doordat we wat eerder terug waren, gaf ons dat de gelegenheid om een korte avondsessie op de pier te doen. Maar die was toch niet toegankelijk? Ja, maar Michael kende de bewaker die die avond dienst had en die wel genegen was om het hek open te doen. En zo geschiedde. De bewaker vroeg ons nog of we het goed vonden, dat hij weer televisie ging kijken.....nou ja. Na hem een paar euro's toegestopt te hebben (no, not necessary...you are friends of Mike....), liepen we met koplampjes op naar het einde van de pier. Valentijn wist er zijn beoogde spot-fin porcupinefish (*diodon hystrix*) te vangen, terwijl ik er in het donker mijn 2e murenesoort (black moray eel) wist te verschalken.

Visdag 6 was al weer de laatste dag, waarop we er met de boot op uittrokken. In feite met 2 boten, want tijdens de coronaperiode heeft Michael er een tweede boot bijgekocht, een echte big-game boot.

Wij zouden eigenlijk de laatste visdag met de grote boot gaan vissen, maar er was de dag ervoor een tweede groep vissers aangekomen, die de kleinere boot niet zagen zitten. We hebben de hand over ons hart gestreken en scheepten weer in op de kleinere boot. We zouden bij elkaar in de buurt blijven, dus qua visserij zou het weinig verschil uitmaken. Qua kosten was het verschil groot, want zo'n groot jacht slurpt heel wat meer diesel als "onze" kleine boot.

Al trollend was het geluk wat meer aan de zijde van de vissers op de grote boot. Waar zij diverse wahoos wisten te verschalken, moesten wij het doen met één grote goudmakreel. Ik was de gelukkige. Ik kreeg de instructie deze mahi mahi zijn rondjes achter de boot te laten zwemmen, zodat de school goudmakrelen bij de boot zouden blijven hangen. Een beproefde tactiek. Er werd wat gehumd, terwijl Pieter en Valentijn razendsnel hun kunstaas te water lieten. Diverse aanbeten volgden, maar de goudmakrelen sprongen en maakten capriolen, die de haak steeds deden lossen. Het bleef dus bij deze 10 kilo+ vis.

Toen werd het tijd om te gaan jiggen in water van rond de 60 meter diep. En daar troffen beide boten boven de rotsachtige bodem grote aantallen almaco jacks. Op de foto is op de achtergrond de grote boot te zien.

Het is bij die jacks zaak om de eerste runs zo snel mogelijk te beëindigen, anders schuren ze de lijn langs de rotsen in de diepte en verspeel je je vis. Diverse grote jacks waren dan ook niet te houden met ons materiaal. Die middag vingen we zo'n

40 vissen. De almaco jacks waren ook nog van een respectabel formaat, wat het vangfeest compleet maakte.

Tevreden voeren de vissers van beide boten terug naar hun vaste boei in de haven. Het was inmiddels donker geworden. Er moest door Michael 2 keer ontscheept worden, hetgeen toch de nodige tijd in beslag nam.

Uiteindelijk waren we weer terug in ons onderkomen, waar we meteen begonnen met hengels schoonmaken, een warme douche en het nodige inpakken. De volgende morgen vroeg vloog immers het vliegtuigje weer van Maio naar Praia.

Het diner was aan de late kant, maar de tafel stond weer vol met borden vol dunne schijfjes wahoo, een schaal superverse groupers, een soort kibbeling van wahoo, heerlijke kip in saus, patat, groente, etc. Een biertje erbij en wie doet je wat!

Daarna rekenden we af met Michael; heel schappelijk allemaal, zeker omdat de hele trip rechtstreeks met hem geregeld was. De vliegtickets van alle vluchten en de hotels en taxi's in Praia waren door ons zelf geboekt en dat drukte de kosten in vergelijking met een reisbureau, dat natuurlijk ook alles voor je kan regelen.

Na nog een laatste biertje en de nodige prachtige verhalen en anekdotes van de kant van Michael (wat hij daar niet allemaal meemaakt.....), gingen we dan toch eindelijk onder zeil.

De volgende dag vroeg bracht Michael ons weer naar het vliegveldje, een ritje van nog geen 10 minuten en namen we afscheid. Het loodtafereel van de heenreis herhaalde zich, alleen kregen Pieter en ondergetekende het nu niet mee in de handbagage. Nee, het moest allemaal in de koffer van Valentijn en dat was een show op zich. De bagage was immers al ingecheckt. Zijn koffer ging van 23 naar 28 kilo, maar we hoefden niet bij te betalen, dat scheelde weer. En volgens de security-ambtenaren vlogen we nu wel véél veiliger richting Praia.....

Overigens is het ook mogelijk om met de ferry van Praia naar Maio te gaan. Neem in ieder geval ruim de tijd, want het reisschema is niet helemaal betrouwbaar. Afrika, hè.....

Waren we nu uitgevist? Welnee, we hadden immers de hele middag nog tot onze beschikking. Onze vlucht naar Lissabon vertrok pas tegen middernacht; in de TAP planning dus ver na middernacht.

Pieter had een appartement gehuurd in Praia, nou ja....3 grote 2-persoons slaapkamers, 2 badkamers, airco, grote keuken, etc. Voor 60 euro om jullie een idee van prijzen te geven. Dat werd dus een paar uurtjes slaap inhalen en vroeg in de middag naar de vismarkt om wat aas te kopen.

Voor 2 euro kochten we een tiental verse visjes, genoeg om wat te peuteren en nog wat soortjes toe te voegen aan ons inmiddels indrukwekkende aantal gevangen soorten.

Omdat Praia nou niet bepaald bekend staat als veilig, bleef onze vaste taxichauffeur bij ons om op onze spullen te letten en ons naar een leuke visstek te brengen.

Die werd gevonden bij het vuurtorentje van Praia. Beneden lagen er mooie lavaformaties, waar het water over stroomde, een ideale locatie dus voor juffertjes, slijmvisjes, hardertjes en ja, noem maar op.

Pieter had binnen no time 8 verschillende soorten, terwijl ik als nieuwe soorten de rock pool blenny (*parablennius parvicornis*) -.... eindelijk....- , de night sergeant (*abudedefduf taurus*) en de Cape Verde mullet (*chelon bispinosus*) bij kon schrijven.

Toen was het mooi geweest. Op een strandje vlakbij was een restaurantje, waar we met een goede pot lokaal bier en een heerlijke salade de trip afsloten. Geen onvertogen woord gevallen, wat moet je meer?

Veel ervaringen rijker vlogen we 's nachts terug naar Lissabon en na lang wachten naar Amsterdam, waar we afscheid namen van elkaar.

Hieronder nog een kaartje van de Maio Fishing Club met de contactgegevens voor degenen, die ook wel eens zin hebben in zo'n soortenjagersavontuurtje als het bovenstaande. Of voor degenen, die echt een hele week voor het zware geweld (marlijnen en haaien) willen gaan.

Er zijn in de winterperiode een paar maanden, dat het op Kaapverdië elke dag hard waait. Dan moet je er voor het bootvissen niet willen zijn. Van de kant vissen is overigens ook mogelijk en kan altijd.

Deze bestemming Maio is ook opgenomen in het programma van Visreis.nl, speciaal voor degenen die de hele organisatie graag aan anderen overlaten.

Hoe je het ook aanpakt: **Maio is een top visbestemming.**

Ton Nientied.

-0-

Gevangen vissoorten tijdens onze trip naar Maio en Praia:

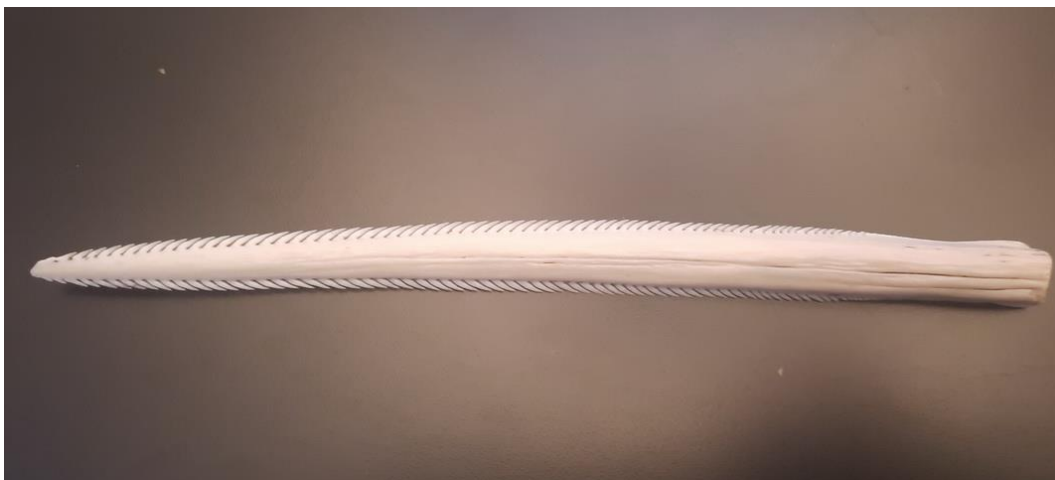
- 1) ablennes hians = flat needlefish
- 2) abudefduf hoefleri = African sergeant
- 3) abudefduf saxatilis = sergeant-major
- 4) abudefduf taurus = night sergeant
- 5) acanthocybium solandri = wahoo
- 6) apsilus fuscus = African forktail
- 7) arnoglossus thori = Thor's scaldfish
- 8) auxis rochei = bullet tuna

- 9) *balistes capriscus* = grey triggerfish
- 10) *balistes punctatus* = bluespotted triggerfish
- 11) *bathysaurus ferox* = deep-sea lizardfish
- 12) *bodianus scrofa* = barred hogfish
- 13) *bodianus speciosus* = blackbar hogfish
- 14) *canthidermis maculata* = ocean triggerfish
- 15) *caranx crysos* = blue runner
- 16) *cheilopogon cyanopterus* = margined flying fish
- 17) *chelon bispinosus* = Cape Verde mullet
- 18) *cephalopholis taeniops* = bluespotted seabass
- 19) *chromis multilineata* = brown chromis
- 20) *coris atlantica* = rainbow wrasse
- 21) *coryphaena hippurus* = mahi mahi
- 22) *dentex macrophthalmus* = large-eye dentex
- 23) *diodon hystrix* = spot-fin porcupinefish
- 24) *diplodus fasciatus* = banded seabream
- 25) *diplodus lineatus* = white seabream
- 26) *diplodus prayensis* = two-banded seabream
- 27) *fistularia petimba* = red cornetfish
- 28) *galeocerdo cuvier* = tigershark
- 29) *ginglymostoma cirratum* = nurse shark
- 30) *hemiramphus balao* = balao halfbeak
- 31) *labrisomus nuchipinnis* = hairy blenny
- 32) *lethrinus atlanticus* = Atlantic emperor
- 33) *lutjanus fulgens* = golden African snapper
- 34) *muraena augusti* = black moray eel
- 35) *muraena melanotis* = honeycombe moray
- 36) *muraena robusta* = stout moray
- 37) *Myripristis jacobus* = blackbar soldierfish
- 38) *parablennius parvicornis* = rock pool blenny
- 39) *parapristipoma humile* = Guinean grunt
- 40) *platybelone loyii* = platybelone loyii
- 41) *pontinus kuhlii* = offshore rockfish
- 42) *pseudupeneus prayensis* = West-African goatfish
- 43) *rypticus saponaceus* = greater soapfish
- 44) *sargocentron hastatum* = red squirrelfish
- 45) *scorpaena elongata* = slender scorpionfish
- 46) *selar crumenophthalmus* = big-eye scad
- 47) *seriola fasciata* = lesser amberjack
- 48) *seriola rivoliana* = almaco jack
- 49) *serranus atricauda* = blacktail comber
- 50) *sparisoma choati* = West-African parrotfish

- 51) *stegastes imbricates* = Cape Verde gregory
- 52) *thalassoma newtoni* = Newton's wrasse
- 53) *viridentex acromegalus* = bulldog dentex
- 54) *xyrichthys novacula* = pearly razorfish

Gebit van een haai, decoratie in het restaurant van de Maio Fishing Club.

De (schoongemaakte) giftige stekel van een pijlstaartrog. Kadootje van Michael aan mij.